RÁKÓCZI NYOMÁN

Jelvényszerző túra a Zemplénben

Az 1966-ban indult népszerű túramozgalom

Kedves Túratársunk,

örömünkre szolgál, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Természetjáró Szövetség által kiírt nagyon szép Rákóczi túrát választotta szabadideje eltöltéséhez.
A változatos táj, a természeti, történelmi, néprajzi, művészeti látnivalók sokasága, a híres gasztronómia, a dicső várak, várromok históriája, a vendégszerető emberek felejthetetlen élményeket, maradandó emlékeket adnak Önnek. Az itt eltöltött napok, a Zemplén varázsa, a Rákóczi emlékek sokasága, a híres Hegyalja borai, az apró falvak hangulata megejti a vándor szívét és visszahúzza e tájra.
Ehhez kívánunk Önnek kellemes túranapokat és megannyi szép élményt.

ÁLTALÁNOS INFORMÁCIÓK

A túra kiírója: B.-A.-Z. Megyei Természetjáró Szövetség
Székhely, postacím: 3527 Miskolc, Selyemrét út 30. fsz. 2.
Web: www.eszaktura. hu **E-mail:** hegyitura@eszaktura.hu

A jelvényszerző túra igazoló lapja a B.-A.-Z. Megyei Természetjáró Szövetség honlapjáról térítésmentesen letölthető.

Igazolóhelyek: Füzér, Hollóháza, Telkibánya, Pálos kolostorrom (Gönc külterület), Fehér-kút, Regéc, Erdőhorváti, Komlóska, (Pogány-kút), Hercegkút, Sárospataki-vár.

Igazolás módja: bélyegző lenyomattal vagy a túrázót ábrázoló fotóval.
1./ Füzér, Hollóháza, Telkibánya, Regéc, Erdőhorváti, Komlóska, Hercegkút, Sárospatak esetében nincsenek kihelyezett bélyegzők.
Ezeken a településeken igazolásként elfogadunk:

- bármilyen bélyegző lenyomatot, melyből a település neve megállapítható, vagy
- a túrázót az adott településen egyértelműen ábrázoló fotót.

2./ A gönci Pálos kolostorrom és Fehér-kút esetében a helyszínen lévő útjelző oszlopokon kihelyezett fémbélyegzők vannak, bélyegzőpárnát vinni kell. A fémbélyegzők megsemmisülése esetén a túrázót egyértelműen ábrázoló fotókat kérünk.

3./ Hercegkúton a település nevét igazoló bélyegző lenyomat beszerzése nehezen megoldható, így **Hercegkút bélyegző, vagy fotó helyett ajánljuk a Pogány-kútnál való bélyegző lenyomat beszerzési lehetőséget.**

Pogány-kútnál tartalékkal együtt két bélyegző került kihelyezésre, melynek lenyomatát Hercegkút rovatban elfogadjuk. Az egyik bélyegző a kút fa kávájáán található, a másik a tanösvény ismertető táblájának szélén. Mindkét fémbélyegző megsemmisülése esetén természetesen a túrázót ábrázoló fotót is elfogadjuk.

Teljesítést követően:
Az igazolólap megküldését kérjük a B.-A.-Z. Megyei Természetjáró Szövetség postacímére, ill. az igazoló fotókat file megosztóra feltöltve és a link elérhetőséget a Szövetség e-mail címére megküldve. Az igazoló lap ügyfélfogadási időben személyesen is leadható.

A teljesítés ellenőrzését követően a megérdemelt fém jelvényt 1.000 Ft/db + postaköltség előre utalását követően postázzuk.

A túra bármely irányból elkezdhető, több túraszakaszra bontható, megszakítható.

A RÁKÓCZI-TÚRA ÚTVONALA

Jelzés: piros sáv a teljes útvonalon.

Útvonal	Táv (km)	Szintemelkedés (m)	
		Sárospatak - Füzér	Füzér - Sárospatak
Sárospataki vár - **Hercegkút** - **Pogány-kút** - **Komlóska** - **Erdőhorváti** *(Kassai utca, Templom)*	15,10	330	310
Erdőhorváti *(Kassai utca, Templom)* - Regéci vár piros sáv piros rom kék rom elágazás - **Regéc** *(autóbuszforduló)*	12,60	550	260
Regéc (autóbuszforduló) - **Fehér-kút** - Amadé-várrom - **gönci Pálos kolostorrom** - **Telkibánya** (községháza autóbusz megálló)	15,70	550	730
Telkibánya (községháza autóbusz megálló) - **Hollóháza** - Füzér - **Füzéri vár**	15,90	620	350
Összesen	**59,3**	**2050**	**1650**

A TÚRA ÚTVONALÁNAK LEÍRÁSA

mely a Rákóczi szabadságharc kitörésének 300. évfordulóján kiadásra került Rakaczky István aranyjelvényes túravezető által összeállított igazoló füzet átdolgozása.

A túra elkezdését Sárospatakon, a Rákóczi várnál javasoljuk.

Sárospatak

Magyarország legismertebb kisvárosa. Városi kiváltságait 1201-ben nyerte Imre királytól. Igazi jelentőségre a 16. sz.-ban emelkedett Perényi Péter idején, majd ez folytatódott a Rákócziak alatt a 17. sz. végéig. A pataki vár az egyik legépebb várunk és kastélyunk. Az erősség a Bodrog-folyó kanyarulatánál, egy kiugró sziklán emelkedik.

A 17-18. sz.-ban Patak a szabadságukért küzdő magyarok egyik legfontosabb fellegvára volt. Itt tartotta I. Rákóczi Ferenc titkos megbeszéléseit a Wesselényi-féle összeesküvés többi résztvevőjével. Ide hívta össze II. Rákóczi Ferenc 1708-ban az utolsó kuruc országgyűlést. Birtokosai indították el a híres pataki iskolát, s hozták ide tanítani az 1600-as évek közepén a híres pedagógust, Comeniust.

A vár közelében az ún. „Szentnegyedben" található a gótikus plébánia-templom. A templom mellett láthatók a 11. sz.-ban épített rotunda alapfalai. Ebben a kőtemplomban keresztelték meg 1207-ben a Patakon született Árpád-házi Szent Erzsébetet, II. András és Merániai Gertrúd lányát. Az itt látható bronz szoborcsoport Szent Erzsébetet ábrázolja, aki férjével hazalátogatott Magyarországra és az 1000 km-es utat lóháton tette meg. Híres a barokk orgonája, s itt őrzik hazánk legnagyobb, fából készült oltárát.

Sárospatakról a Rákóczi várból indulunk. Miután a múzeumban lebélyegeztettük füzetünket, a Szent Erzsébet utcán indulunk túránkra. Balkézről a volt trinitárius kolostor kőépülete látszik, majd tovább haladva a kanyarnál jobbra a gótikus eredetű plébániatemplom, előtte Szt. Erzsébet lovasszobrával.

A Rákóczi utat elérve balra kanyarodunk, majd kb. 200 m után jobbra a Martinovics útra fordulunk. 700 m múlva keresztezzük a vasúti síneket. Innen a Mandulás úton folytatjuk utunkat. A Mandulás-hegyet nyugati oldalról megkerülve érjük el a 37. sz. főközlekedési utat, melyet keresztezve közel 1 km megtétele után már el is érjük Hercegkút határán található Gomboshegyi pincesort.

Hercegkút

A Rákóczi-szabadságharc bukását követően Trautson herceg az elnéptelenedett vidékre a mai Németország területéről telepeseket hozott a munkáskezek pótlására. A mai község területén a letelepedés 1748-49-ben történt. 1867 után a község már nem tartozott a pataki uradalomhoz, hanem szépen fejlődő önálló település lett. 1904-ben a nevét is megmagyarosították: a telepítő hercegre emlékezve és a határában lévő Pogánykút alapján Hercegkútra. A II. Világháború után a német származás miatt a községet sok megpróbáltatás érte. A Kőporoson, Gombos-hegyen és Pogánykúton termelt saját szőlők termését a falu két végén lévő pincesoron, a népi építészet remekeiben - az emeletes pincékben - érlelték és tárolták már a XVIII. sz. végétől. Mindkét pincesor 2002-től a Tokaj-Hegyaljai Borvidék részeként felkerült a Világörökség listájára a kultúrtáj kategóriában. Érdemes felkeresni a szép környezetben található Sváb tájházat.

A pincesor után a községen az út gyorsan áthalad. Bélyegezhetünk a faluban is vagy készíthetünk igazoló fotót, de ezt pótolhatjuk Pogány-kútnál is.
A faluból Ny-i irányt tartva érünk ki, ahol először művelt területek között haladunk a majd szintes úton. Hamarosan megjelenik jobb oldalon a híres tokaji szőlőültetvény, hogy km hosszan kísérje utunkat. Balról egy mély, időszakos vízfolyás meredek medre szegődik mellénk. A lassan emelkedő út mentén, ha a szárazárkon átkelünk, az ún. Pogány-kút pihenőhelyhez érünk, ahol szalonnasütő, esőbeálló várja a turistát. Továbbra is lassan emelkedünk, amíg elérünk egy keresztbe futó földutat. Ezen balra fordulunk, majd nemsokára kitárul a tér: a völgytalp bal oldalán folyamatosan emelkedő úton haladunk.
Hamarosan balról széles dózerút csatlakozik, majd elérjük a fenyves és a völgytalp felső végét. Itt a lábaserdőben ívben balra tartunk az egyre meredekebbé váló emelkedőn. A gerinc előtt egy derékszögű kanyarral jobbra egy gyalogösvényre térünk le a széles földútról. Hamarosan felérünk a gerincre, majd a vegyes tölgyesben lassan ereszkedni kezdünk. Keresztezünk egy széles földutat, majd mintegy 200 m után egy újabb széles útra érünk. Itt mintegy 30 m-t jobbra megyünk, majd a már látható faház felé balra, lefelé tartunk. A ház mellett pihenőhely. Kb. 50 m után keresztezzük a kis vízfolyást, majd egy rövid, de hirtelen emelkedőn, szekérúton folytatjuk a gyaloglást. Pár perc múlva megérkezünk a piros sáv zöld sáv útjelzés csomóponthoz, ahonnan a piros sáv jelzésű földúton haladunk tovább É-i irányba. A szintútról szép kilátás nyílik a környező területekre. Több balkanyar után egy bozótos rét peremén haladunk tovább. Szép zempléni panoráma tárul elénk: balról egy hegyvonulat, jobbról lankasor kísér, előttünk felsejlik a Komlóskát rejtő, erősen szabdalt völgy. Enyhén lejtő utunk pár száz méter után jobbra kanyarodik, majd egy vízfolyást rejtő erdősáv előtt balra fordulunk és a lejtős földúton pár perc múlva elérjük Komlóska települést.

Komlóska

A Zempléni-hegységben elterülő zsákutcás, ruszin eredetű kisközség. A településtől dél-nyugatra, a Pusztavár-tetőn találhatók az egykor Sólymosnak - ma Pusztavár - nevezett vár romjai. A 426 m magas hegyről a Zemplén gyönyörű panorámája tárul a szemünk elé. A várat valószínűleg a Tolcsva nemzetség egyik tagja építette 1312 után, mely a nemzetség birtokainak, itteni uradalmának a központja lehetett. Egy 1398-as oklevél már elhagyott és lerombolt várként említi. A feledésbe merült romokat az utóbbi években kitisztította az önkormányzat. A piros rom jelzésen közelíthetjük meg a festői helyet. Érdemes felkeresni a község felújított Ruszin tájházát, mely érdekes látnivaló.

A települést elhagyva a piros sáv jelzést a keskeny aszfaltúton mintegy 2,5 km-en követjük Erdőhorváti község szélső házait elérve.

Erdőhorváti

A település neve erdővel benőtt területen letelepedett egykor horvát származású lakókra utal. Már a tatárjárás előtt is valószínűleg létezett község első okleveles említése 1398-ból származik. Az egyházi iratok szerint határában a pálos rend 1353-ban épített zárdát. Zsigmond király idején a husziták foglalják el a területet, s csak Mátyás szerzi vissza és az ott talált népeket letelepíti. 1647-től Rákóczi birtok a 18. sz.-i vagyonelkobzásig.
A hagyomány szerint a pálosok letelepedése utáni időktől a katolikusoknak már volt fából épült templomuk, mely a reformáció zivatarában többször cserélt felekezeti gazdát.

Végleg csak 1711-ben került vissza a katolikusokhoz. A jelenlegi templom 1787-ben épült. Szőlőkultúrája ismert, a Hegyaljai borvidék része. Látványos pincesora a község központjában húzódik.

A pincesornál leereszkedünk, közben a helyi kis kocsmában bélyegzünk az igazoló füzetbe, majd jobbra kanyarodunk és mellőzünk egy emlékoszlopot. Az elágazásnál a bal oldalin - Kistolcsva út - folytatjuk a gyaloglást. **A faluban mindenképpen érdemes kulacsunkat ivóvízzel megtölteni, mivel Regécig nincs vízvételi lehetőség.** A településről kiérve régi kövesúton, majd földutakon haladunk enyhe emelkedővel, rétek, vegyes erdők, bokrokkal időnként sűrűn benőtt részek váltakozásával, majd egyre magasabbra érve szálerdő kíséretében. Utunk folyamatosan É-ÉNy-i irányban halad. Útközben érintjük ugyan a Király-kutat, a forrás vízhozama azonban bizonytalan, ezért inkább ne számítsunk itt vízvételre. A forrást elhagyva a jelzés visszavezet a korábbi széles erdei utunkra. Pár száz m után egy lapályos - vizenyős - rétre érünk, majd egy időszakos vízfolyás köves medrét keresztezzük. Mikor az eddigi dózerutunk élesen balra kanyarodik, mi egy alig látható ösvényen jobbra beváltunk a szálerdőbe. Itt a köves, árkokkal szabdalt területen a jelzéseket követve kaptatunk fölfelé. Keresztezünk egy dózerutat, majd balra fordulunk és tartjuk a közel É-i irányt. Hamarosan egy hegyesszögben jobbra forduló - a nagy esőzések miatt csak gyalogosan járható - úton emelkedünk. 580 m tszf. magasságban érjük el a Zabarla-nyerget. Megindulunk végre lefelé, majd közel 1 km-t szinte szintben haladunk tovább. A Tábor-hegy ÉK-i oldalára az Ó-huta felől érkező piros négyzet és piros sáv jelzés elágazásig kell kb. 60 m szintemelkedést megtennünk 500 m hosszon. A piros sáv jelzést követve az útjelzés elágazástól még 100 m-t kell megtennünk, mire kiérünk egy tisztásra. Jobb kézre esőbeálló, felettünk a várrom, balról a Mogyoróskáról érkező OKT jelzés. A kis pihenő után a széles úton az OKT kék sáv jelzésével fonódó piros sáv jelzésen tartunk tovább, majd kevesebb, mint 200 m megtétele után elérjük a regéci várhoz felvezető piros sáv piros rom és kék rom jelzés elágazást. Érdemes a néhány száz méter kitérőt megtenni, hiszen felújított vár és gyönyörű látvány fogadja a vándort. A kitérő után visszatérünk a kék sáv és piros sáv jelzésünkhöz, hogy a sűrű erdőben tovább gyalogoljunk Regéc felé. Az erdőt elhagyva már láthatók a falucska házai, távolabb a Nagy-szár-kő 700 m-es magasságával tornyosul föl. Hamarosan megérkezünk a mesés kis település fő utcájára, ahol jobbra fordulva haladunk tovább (ne felejtsük el a bélyegzést!).

Regéc

Hangulatos kisközség a Zemplén nyugati oldalán, határában a 639 m magas vulkáni kráterdugó tetején emelkedő várrommal. Az erősséget a tatárjárás után kezdték építeni. Az 1330-as években már olyan biztonságosnak tartották, hogy Drugeth Vilmos itt őrizte okleveleit. Később, mint királyi várat fejlesztették. 1640-ben a török elfoglalja, de 1644-ben I. Rákóczi György visszaszerzi, és a család birtokában marad a szatmári békekötésig. A komoly erősségnek számító várban nevelkedett ötéves koráig II. Rákóczi Ferenc, s itt tartották a család levéltárát is. Thököly halála után - 1689-ben - ezt a várat is leromboltatja I. Lipót. Az elmúlt évek jelentős felújítási munkáinak köszönhetően a vár megújult arcát mutatja. Mindenképpen érdemes betérni, a panoráma felejthetetlen.
Információk: www.regecivar.hu

Regéc főutcáján pár száz méter megtétele után elbúcsúzunk az OKT kék sávjától és balra beváltunk egy aszfaltozott útra. Pár perc múlva járt szekérútra térünk, melyen enyhe emelkedőn haladunk. Érdemes innen is visszatekinteni a regéci várra. Váltakozva kísérnek legelők, rétek, vegyes erdők, utunk folyamatosan emelkedik, míg a regéci OKT és piros sáv elágazástól 3,1 km megtétele után 686 m tszf. magasságban megérkezünk a Nagy-Szár-kő ÉNy-i oldalára. Utunk itt lejteni kezd míg el nem érjük egy dózerút éles hajtűkanyarját. Ennek a bal oldali ágán vezet tovább piros sáv jelzésünk, melyen újabb 1,1 km megtétele után balról csatlakozik hozzánk a Fonyból érkező zöld sáv jelzés. Medvemarás a hely neve. Innen a műúton jobbra folytatjuk utunkat a fonódó piros sáv és zöld sáv jelzésen, majd hamarosan elérjük a gyönyörű réten a Fehér-kúti vadászházat és forrást.

Az útjelző oszlopon elhelyezett bélyegzőn ne felejtsünk el lenyomatot készíteni igazoló lapunkra.

A piros sáv és piros négyzet útjelzés elágazástól a piros négyzet jelzésen 4 km megtétele után érhetjük el Hejcét, azonban, ha kitérőt szeretnénk tenni, akkor számoljunk azzal, hogy a faluból 300 m szintemelkedés mellett kell majd visszakapaszkodni. A település szépsége, hangulata, egyedisége és értékei miatt azonban nem érdemes 1-2 óra alatt lerohanni a falut. A tökéletes megismeréséhez szánjunk rá több időt, esetleg egy-két napot.

A Fehér-kúti igazoló pont rétjétől jobbra beváltunk egy szép szálerdőbe vezető széles dózerútra. Hamarosan meredek, köves szakaszon kaptatunk fölfelé az árnyas úton. Balra elénk tárul a Sólyom-kő nevű védett szikla alakzat, melynek gyönyörű panorámát nyújtó helyét a piros háromszög jelzésen érhetjük el. Abaújtól egészen a Gömör-Tornai-karsztig, a Bükk hegységig beláthatjuk a tájat. Tiszta, páramentes időjárás esetén a Magas-Tátra sziklás hegyvonulatát is megcsodálhatjuk. A piros háromszög északi ágán a piros sáv jelzésű utunkra visszatérve 100 m múlva a Cicés-rét DNy-i sarkához érünk. Itt találjuk a piros sáv és piros emlékmű jelzés elágazást. Az emlékmű jelzés a 2006. január 19-én Pristinaból Kassára tartó szlovák légierő AN-24-es repülőgép katasztrófájának helyszínére vezet kb. 700 m megtétele után. A NATO KFOR missziójában részt vevő 42 szlovák békefenntartó vesztette itt életét az egyetlen túlélő mellett.

A Cicés-rét útelágazási ponthoz visszatérve a rét jobb oldalán vezet tovább jelzett utunk az első 200 m-en szintesen, majd folyamatos emelkedés mellett, mire a Téglás-kő nyugati oldalán vezető széles dózerutat el nem érjük. Itt balra fordulunk és a széles, közel szintúton haladunk É-i irányban. 440 m megtétele után figyeljünk, mert jelzésünk a széles utat egy ösvényre kilépve elhagyja. Szép bükk szálerdőben vezet utunk, majd tölgyesek kísérnek, amikor megérkezünk az Amadé-várromokhoz. A sziklaszirten gyönyörű kilátópontot találunk. Miután kigyönyörködtük magunkat a fenséges panorámában, a meredeken lejtős úton előbb szálerdőben, majd egy jó pár éve letermelt terület bozótos ösvényén zúgunk lefelé, míg egy szórt köves erdei útra érünk, ahol jobbra fordulunk.

Innen indul a piros négyzet jelzés, melyen Göncre gyalogolhatunk. Pár lépés után átkelünk a Kis-patakon, s a túloldalon a parton folytatjuk a gyaloglást a szép szálerdőben, majd egy sűrű fenyvesben. A fenyves után pedig újra szálerdőben túrázunk tovább. A táj zorddá válik: balról meredek kőgörgeteges domboldal, jobbról az egyre mélyebben folyó patak kíséri lépteinket. A pataktól eltávolodva mintegy 800 m megtétele után tárul elénk a volt pálos kolostor csarnoktemplomának maradványa pár meghagyott óriás bükkfa védelmében. Ha valaki Göncre szeretne eljutni, megteheti az innen induló piros kereszt jelzésen is.

Gönc

A Zempléni-hegység nyugati oldalán elterülő kisváros. 1416-tól mezőváros, mint fontos közlekedési, szállítási csomópont. Ekkor Kassa után Abaúj vármegye második legfontosabb és leggazdagabb települése. 1570-1647 között a vármegye székhelye, a reformáció egyik kulturális központja. Itt fordítja le Károlyi Gáspár a Bibliát magyarra. A helységből Giskra huszitáit Mátyás hadai űzik ki.

Az ún. Huszita ház - erődített jellegű, „vészkijárattal" rendelkező épület - a Kossuth út 103. sz. alatt található. A megye első tájháza. Ne hagyjuk ki a néhány éve megnyitott Biblia Múzeumot, mely egy körültekintően megalkotott kiállítása a településnek. Szép látnivaló még a Károlyi szobor a református templom kertjében.

Miután megcsodáltuk a kolostorromot a hosszirányának megfelelő irányban (K-re) megkeressük a levezető utat. A kolostorromtól mintegy 800 m-t haladva érjük el a Potácsházat. A piros sáv jelzésből itt ágazik ki a zöld négyzet turistajelzés. A jól megszokott piros sáv jelzésünket követjük tovább az enyhén emelkedő úton. A vegyes szálerdőben a Potácsháztól 1,2 km-re az emelkedő megszűnik és további 300 m-t már lejtősen teszünk meg mire a piros sáv és zöld sáv jelzésű útcsomóponthoz érünk. Innen a fonódó jelzések kíséretében továbbra is lejtősen vezet utunk. Hamarosan Telkibánya egyik kis temetője tűnik föl, elérjük a műutat, s a falu felé folytatjuk a gyaloglást.

Telkibánya

A települést először egy 1270-ben kelt oklevél említi Telki néven. Az Anjou-korban már híres bányaváros, ahol főként arany- és ezüstércet bányásznak. E korban számos privilégiummal rendelkező (aranygombos) hely, melyet Körmöcbányával egy szinten tartottak számon. A bányászat múltját ma már csak a bányabejáratok, az arany őrlő- és mosóhelyei, valamint a községben található múzeum őrzi. A kiállítás bemutatja a középkori bányaművelést. Érdekes ásványgyűjteménye mellett az itt működött keménycserép gyár termékeit is láthatjuk. A település határában őskori földvár maradványai láthatók. A református templom kertjében pedig egyedi, faragott kopjafák emelkednek.

Miután megejtettük a bélyegzést, gyalogolunk tovább a faluban. Ne felejtsük el megnézni a szépen berendezett múzeumot, a kopjafás temetőt a református templom mellett.

Több km-es országúti gyaloglás után a Gunya-kúti Volán buszmegálló előtt mintegy 100 m-rel az aszfalt útról balra térünk és a bokros erdőhatárt követjük. Lassú emelkedőn az erdősarkot megcélozva haladunk a jelleghatár mentén vezető úton nagy tölgyfák árnyékában. Több útelágazást, kisebb-nagyobb hullámot, pár száz méter bozótost magunk mögött hagyva érjük el a Hasdát-völgyi erdőbirtokosság határát.

Miután áthajoltunk a gerinc É-i oldalára, hamarosan montán-bükkösben vezet az utunk. A szemet gyönyörködtető erdőben hullámzunk, majd már vegyes erdőben érjük el a piros sáv és piros kereszt útjelzés csomópontot. Innen továbbra is a piros sáv jelzést követve 1,1 km megtétele után érjük el Hollóháza szélső házait. Az aszfaltúton leereszkedünk a főútig, majd jobbra fordulunk. Megnézzük a gyönyörű Porcelán Múzeumot (nem felejtünk el bélyegeztetni!).

Hollóháza

A Zempléni-hegység északi részén, a Nyíri-patak forrásokkal teletűzdelt romantikus völgyfőjében elhelyezkedő keskeny falu. A település első írásos említése 1270-ből származik. 1345-ben, mint királyi birtokot Telkibánya tartozékaként említik, majd 1430 körül a környező területekkel együtt már Perényi birtok. A középkor viharos századaiban elnéptelenedik, s csak a 18. sz. derekán települ újra magyar és szlovák népekkel.

A település nemzetközi hírnevét a porcelángyárának köszönheti, mely az ország egyik legnagyobb múlttal rendelkező manufaktúrája. A mai gyár területén 1777-től üveghuta, majd 1831-től a gróf Károlyi család alapította kőedény- és majolikagyár működött. 1966-ban épült fel a mai modern ipartelep, ahol több éves munkássága során Szász Endre a hagyományok mellett új porcelánművészetet is meghonosított. A gyártörténet az igényesen kialakított Porcelánmúzeumban kísérhető végig.

Érdekes látnivaló a sátorszerű, modern római katolikus templom a Kovács Margit készítette stációkkal. A település jelentős turisztikai centrum: itt ér véget az OKT 1.100 km-es útvonala. Az OKT keleti végpontjának modern emlékműve a templom előtti kis téren látható az ország legészakibb települését jelző faoszlop társaságában.

Hollóházáról kiérve az országúton mintegy 700 m-t gyalogolunk, majd balra térünk le, ahonnan további 900 m távolság megtétele után érünk fel a gerincre. A magaslatról gyönyörű kilátás nyílik a „Sasfészekre” - a füzéri várra. Utunkat a réten folytatjuk a szekérúton. Hamarosan elérjük Füzér szélső házait, ahol a keresztúton balra fordulunk, és a patakkal párhuzamosan haladunk immáron az országos kéktúra jelzés társaságában.

Füzér

A Zempléni-hegység északi részén található település. A vár egyike az ország legkorábbi magánvárainak. A falu keleti peremén magasodó 552 m magas vulkáni kúpra az Aba nemzetség tagja építette az első várat a 13. sz. elején, melynek első írásos említése 1264-ből származik. A több gazdát megélt vár 1389-ben a Perényi család nádori ágának birtokába jut. Ekkor éli fénykorát a „sasfészek”. Ekkor épül a gótikus kápolna, ahol a mohácsi csatavesztés után majd egy évig rejtegeti a magyar koronát Perényi Péter koronaőr. A gyönyörű helyen fekvő várat I. Lipót 1683-ban lakhatatlanná romboltatja. A regéci várhoz hasonlóan az elmúlt években a füzéri várban is jelentős rekonstrukciós munkákat végeztek, így megújult építményből csodálhatjuk a gyönyörű panorámát. Információk: www.fuzervara.hu

A jelzések a falu központjába vezetnek. A katolikus templom melletti kocsmában található az OKT bélyegző, melyet mi is használhatunk teljesítésünk igazolásaként. Elhaladunk a szlovák tájház mellett, majd a lassan emelkedő műúton a várfeljáróhoz érünk. A szabadtéri színpad mellett jobbra tartunk. Keresztezzük a rétet, majd beváltunk az erdőbe. Előbb lassú, majd egyre meredekebb emelkedő, a végén kőút visz fel a híres várba. Az utolsó szakasz kissé veszélyes, óvatosan kell közlekedni. Napsütéses időben nem árt figyelni a véletlenül itt sütkérező viperákra is. Felérünk túránk végpontjára, a füzéri várba. A „Sasfészekből” gyönyörű panoráma tárul elénk. E gyönyörű panorámával búcsúzunk a Rákóczi túrától és a Zemplén felejthetetlen szépségeitől.